

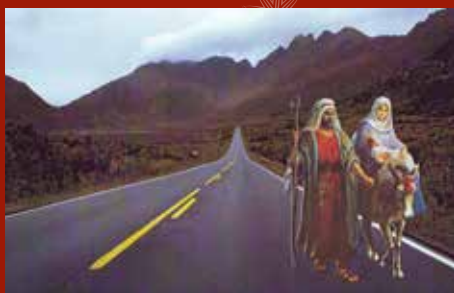
Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 5 • November 2017 • 50. ÅRGANG

God jul!

Illustrasjon: Jesu fødsel (oljemaleri frå midten av 1600-tallet av de franske brødrene Antoine, Louis og Mathieu Le Nain)

Jesus var også flyktning

Side 10-11

Minnemarkering på Møhlenpris

Side 12

Hentar deg heime

Side 4

Samling for 50-årskonfirmantane

50-årskonfirmantane i Arna vart bedne inn til markering av jubilea i Arna kyrkje og Ytre Arna kyrkje.

AV JORUNN HAUKÅS

20 av konfirmantane frå 1967 stilte opp på gudstenesta i Ytre Arna kyrkje 24. september, der dei vart presenterte for kyrkjelyden. Etter gudstenesta hadde soknerådet gjort klart til middag og drøs i kyrkjelydshuset.

Då ein såg på konfirmasjonsbiletet, såg ein mange flotte ungdomar. I 1967 var det vanleg at jentene var til frisøren og fekk stelt håret slik at det låg nykrølla og luftig rundt andletet. Gutane var òg til frisøren, og på konfirmasjonsdagen var dei utstyrt med sløyfe i skjorta.

Harald Hope var prest i Ytre Arna på denne tida, og var den som konfirmerte ungdomane. Det var ikkje så lett å få jubilantane til å fortelja noko om konfirmasjonstida. Dei tenkte på Hope som ein litt streng prest. Tidlegare hadde han

drive med boksing, og han var kjend for å vera sterk; mellom anna vart det sagt at han kunne retta ut ein hestesko. Ein annan gong hadde han letta ein bil som fór utfor vegen på Festtangen attende på fast grunn.

Ein av karane hugsar at han vart høyrte i salmevers. Han hadde salmeboka liggjande i fanget slik at han kunne kika der. Hope oppdaga det, og bad guten seia salmeversa ein gong til utan å sjå i boka. Praten og latteren sat heile tida laust mellom jubilantane, og gav inntrykk av at det var kjekt å treffast att. Jubileet vart avslutta med ein tur ned til museet i Ytre Arna.

Også 50-årskonfirmantane frå Arna kyrkje er blitt markert. Dei blei bedne inn til markering av jubileet i Arna kyrkje 8. oktober.

50-ÅRSKONFIRMANTAR I YTRE ARNA KYRKJE: Bakerst frå venstre: Oddvar Sætrevik, Knut Halland, Arne Froestad, Jan Hågensen, Walter Endresen, Tor Lien, Thor Olav Nordvik og Gunnar Askvik. Midterste rekkje: Einar Reigstad, Laila Bakken Larsen, Eva Lillian Otterstad, Laila Steinsland Hanevik, Grethe Gaupås og Randi Revheim Nordeng. Framom: Ivar Ruskedal, Kari Johanna Mikkelsen, Kari Johanna Langeland Garnes, Eli Ingebjörg P. Mjeldheim og Vigdis Vorren Rønhoivde. (Foto: Tor Holmeffjord).

50-KONFIRMANTAR I ARNA KYRKJE: Første rekkje frå venstre: Trond Eliassen, Jan Magne Hammersland, Solveig Brakstad, Reidun Holtan Dalland, Ingeborg Lian Juvik, Hildegunn Furnes, Bjørg Hagevang, Marion Eide Hekland, Alis Gulden, Ingebjørg Anne Froestad og Jan Kåre Jakobsen (sokneprest). Andre rekkje: Åse Karin Unneland Helle, Else Marie Minde Holmås, Helga Liv Syslak Stang, Torunn Nøkling, Britt Inger Skoglund, Sven Harald Nilsen, Wenche Unneland og Malvin Kvalvåg. Tredje rekkje: Dagny Løvaas Bjørvik, Anne Berit Borlaug, Eli Aasheim, Bodil Mjelde Gulestøl, Rigmor Ruskedal, Dag Furnes og Kjell Ronny Ramsdal. Fjerde rekkje: Marit Løvaas Langenes, Jenny Sigfrid Øye, Sylvi Ytrearne Borge, Liv Trondsgård, Ragnar Tesdal, Jostein Horvei og Gunn Berit Myking Fjellanger. Femte rekkje: Bjarne Ingmar Træland, Einar Mjelde, Kåre Kalsaas, Jan-Ove Nesset, Egil Hovland, Helge Solberg og Arvid Herland. (Foto: Per Trondegard).

Tru i kvardagen

Jul i november

Dette året planlegg folk å bruke mindre på gåver enn jula i fjor, skriv dei som meiner dei veit slikt. På same tid har det aldri vore fleire fordrivne menneske i verda enn i år, skriv Vårt Land. Sjølv om vi ikkje ser dei rundt her lenger, etter at vi låste grindane.

AV OLAV VIKSE

Men det er heller ikkje flyktningane som skal få pengane vi sparer. Trur eg. Sjølv om det er vorte «in» å gje alternative julegåver til folk som «har alt». Så er dei for mange, dei som ikkje finn rom i herberget. Likt Meisteren. Han som vart fødd i aller enklaste kår av ei ugift mor og ein far som fiksa taket i stallen så guten ikkje skulle bli våt av nattedogga. Fordi det ikkje var rom til dei.

Berre nokre dagar gamal måtte han rømme for livet. Gjennom Egypt på esel. Heldigvis at dei tre hadde fått gull, røykelse og myrra med seg. Meir enn dei har som flyktar i dag. Men Meisteren veit nok kor det kjennest; å måtte geyme seg for kongen. Alle borna som græt utan sko.

Også denne jula lokkar butikkane oss med «kjøpelukke». «Det handlar om jula», som det stod i butikkvindauga i Bergen eit år. Mon det, tenkte eg. Og ikkje handlar det om flyktningane heller. Vår tids aller største humanitære krise. For i Europa vil vi ikkje sjå det vi ikkje vil sjå. Same om det er ein nyfødd gut i ei krybbe som banker på døra.

Går du i 6. klasse?

Lys vaken er trusopplæringstiltaket for alle som er 11 år. Døpt eller ikkje – alle er velkomne! Det er mykje å gle seg til: song, dans, leik, refleksjakt, utforske kyrkja, mat, øve til gudsteneste, kveldssamling i alterringen, nye vener, sove i kyrkja, vere med på gudsteneste på sundagen. Pris: kr 150,-

Vi møtest i Arna kyrkje laurdag 25. november eller i Ytre Arna kyrkje laurdag 2. desember.

Info/påmelding:

- Ytre Arna: epost til Ingvar Fløysvik: if952@kyrkja.no eller ring tlf. 55 36 22
- Arna: Epost til Cathrine Snipsøy: cs262@kirken.no

Kjører deg fra dør til dør

De som har behov for det, kan nå bli hentet og kjørt hjem igjen fra Arna Seniorsenter av den nye bussen til Arna Frivilligsentral.

HÅPER PÅ FLERE BRUKERE: – Med den nye bussen er det lett å komme seg til og fra seniorsenteret, sier Gro Lekven Skjoldal. Bak henne pågår månedens bingo.

TEKST OG FOTO: AUDUN STØLAS

Det er stor aktivitet på Arna Seniorsenter på Kyrkjelydshuset i Indre Arna året rundt, og nå er det også lettere å komme seg til og fra.

– Vi er svært fornøyd med den nye bussen til Arna Frivilligsentral, sier daglig leder ved Arna Seniorsenter på Kyrkjelydshuset i Indre Arna, Gro Lekven Skjoldal.

Bussen ble overlevert fra Bertel O. Steen i Indre Arna tidligere i høst. Bussen har ni seter, og sjåførene trenger dermed ikke utvidet sertifikat.

En imponerende giverglede fra bedrifter og organisasjoner i Arna og på Osterøy har gjort kjøpet av bussen mulig. Enkeltpersoner har også bidratt sterkt. Først ute var Fotlandsvåg Maskinentreprenør med en gave på 100.000 kroner. Arna Lions Klubb har hatt bussen som sitt lokale hovedprosjekt for feiringen av 100-årsjubileet for Lions Clubs International, og har gitt 250.000 kroner. Sparebanken Vest, Karl Johan Brusdal og Arna Rotary er ellers de største giverne.

Med dette transporttilbudet på plass, er det nå muligheter for enda flere å benytte seg av Seniorsenterets mange tilbud:

- Arna Seniorsenter er åpent hver tirsdag og torsdag mellom klokken 10 og 15. Det er middagservering mellom klokken 12 og 14. Raspeballer står på menyen den siste torsdagen i måneden, stort sett; neste gang blir torsdag 23. november.

- Seniorsenteret har også en ordning med tilkjøring av middag til de som ikke selv kan komme til senteret.
- Det er andakt den første tirsdagen i måneden, og bingo hver tredje. Dette er noe som er blitt svært populært. I slutten av november hvert år er det basar.
- 17. mai-festen er et annet stort arrangement. I 2018 blir den holdt tirsdag 15. mai. Da blir det servert rømmegrøt med tilbehør. Det er påmelding til denne festen.
- En gang hvert halvår får Seniorsenteret besøk av en artist fra den kulturelle spaserstokken.
- Fotpleier Anne-Lise Furubotn er knyttet til Seniorsenteret. Time kan avtales ved å ringe senteret.
- 7. desember klokken 12 er det tid for den store julemiddagen. Det blir servert pinnekjøtt med tilbehør, og senere kaffe og kaker. Seniorprest Arvid Fosse holder andakt og Arne Kleiveland spiller og synger. Barn fra kyrkjelydens barnehage kommer i Luciatag. De som vil være med på julemiddagen må melde seg på. De kan ringe 55241313.
- Siste åpningsdag før jul er 19. desember, og tirsdag 2. januar er første åpningsdag etter jul.

TAKKER GIVERNE: Arna Frivilligsentral har fått ny buss. Fra venstre: Kari Aakre Høgli, Monica Nesse og Ingeborg Eliassen, alle fra Arna Frivilligsentral, og Thor Sivertsen i Arna Lions Klubb.

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Åsane
Begravelsesbyrå

v/ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

**Begravelsesbyrået for
byen og distriktet**

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRÅVERFERD

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?

Vi har det du trenger for å dekke
ditt nydelige festbord!

Stort og unikt utvalg i norske håndlagde lys, servietter,
løpere, lysestaker, skåler, silkeblomster, bordkort m.m.

Fjosangerveien 207 Løiten Lys Bergen
55 31 80 01

Løiten
Lys

www.loiten-lys-bergen.no

TARAN PRODUKSJON OG STROMMESTIFTELSEN PRESENTERER

Tulekonserten

STILLE NATT
HELLIGE NATT

ALEXANDER RYBAK • MARIA HAUKAAS MITTET
HANS MARIUS HOFF MITTET • RUNE LARSEN

MUSIKERE: TOVE KRAGSET OG OLAV TORGET

Fjell kyrkje	Tor 30. nov	kl 17.30
Johanneskirken	Tor 30. nov	kl 21.00
Skjold kirke	Fre 01. des	kl 17.30
Åsane kirke	Fre 01. des	kl 21.00

TICKETMASTER.NO TLF.: 815 33 133

 facebook.com/stillennatthelligenatt

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP
POLDEN

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden Espen Polden Heine Polden Cathrine Polden Misje

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergtf. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. SOTRA
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Arna
GRÅVERFERDSBYRÅ

Ragnhild Th. Kristing
Marit I. Hope
Torstein A. Jenssen

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging ved
begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

127 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Et smil og et håndtrykk

– Lillian var en veldig carpe diem-dame. Det var mottoet hennes. «Hvordan skal jeg leve når jeg vet at jeg skal dø?» spurte hun legen da hun skjønnte at alt håp var ute, forteller Tarald Ueland.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

LILLIAN ELSKET LIVET: «Hvordan skal jeg leve når jeg vet at jeg skal dø?» spurte Lillian Ueland. Legen hennes svarte at «det gjelder å få dagen i dag så god som mulig. Gripe dagen i dag og gjøre den god». (Foto: Privat)

Lillian Ueland døde 29. november 2015, 47 år gammel. Hun hadde da levd i seks år med en alvorlig kreftdiagnose hengende over seg. Nå har foreldrene hennes, Laila og Tarald Ueland, skrevet en bok der de både minnes datteren, og forteller om hvordan det var å være pårørende gjennom den vanskelige tiden.

Begge har bakgrunn fra den kristne bokhandelen Vestbok, som ble lagt ned

– Savnet er enormt, og blir verre og verre etter hvert som sannheten går opp for oss. Vi tenner lys hver morgen ved frokostbordet, og vi føler at hun er med oss i julen og på merkedager. Da leser vi gjerne noen av diktene hun skrev.

i 2013. Etter at han ble pensjonist, har Tarald Ueland startet eget forlag, der han har gitt ut noen kulturhistoriske praktbøker. Boken om datteren er derimot utgitt på Lunde forlag.

En tung tid

Lillian Ueland hadde nevroendokrin kreft, en relativt sjelden kreftform som oppstår i hormonproduserende celler. – De fleste dør etter kort tid. Lillian var blant de heldige som fikk god livsfor-

lengende behandling på Haukeland sykehus og Akademiske sjukehuset i Uppsala. Det er vi takknemlige for, sier Tarald, som møter til intervju sammen med konen Laila.

– Vet dere noe om årsaken til at hun fikk kreft?

– Nei, det vet hverken vi eller legene. Det er en kreftform som «dukker opp», slik det er med mange krefttyper. Røyking kan være en årsak, men hun røykte ikke.

Lillian var utdannet hjelpepleier, og omskolerte seg senere til spesialpedagog. Da hun døde, levde hun sammen med sin andre mann og to gutter fra sitt første ekteskap.

– De siste årene hun levde var viktige for guttene. Da hun ble syk, var den yngste 15 og den eldste 19.

– Hvordan tok de det?

– Det var en tung tid for dem, men de har heldigvis klart seg bra.

– De har gode venner, legger Laila til. – Begge har utdannet seg til elektriker. Den yngste tok fagbrevet samme uken som moren døde. Hun fikk vite at han hadde klart det. Det var stort for både ham og henne.

– Hvordan er det for dere, som besteforeldre. Det faller vel litt ekstra ansvar på dere når noe slikt skjer?

– Vi har fått en veldig ekstra omtanke for dem, sier Tarald.

– Hjertet banker nok litt ekstra for de to, men vi er svært glad i alle våre seks barnebarn, legger Laila til.

Tre krevende tidspunkter

– Det er klart; dette har gått i perioder, det har vært en prosess, sier Tarald, og trekker pusten.

– Tre tidspunkter var spesielt krevende. Det første var da hun fikk vite at det var kreft, og at hun måtte operere. Da ramlet verden sammen både for henne og for oss. At vi skulle få kreft inn i vår familie, det var en sjokkopplevelse, at det nå var vår tur.

Det neste krevende tidspunktet kom da legene på Haukeland sykehus fant ut at datterens krefttype var uhelbredelig.

– «Vi skal hjelpe deg med det vi kan» sa de. «Kan dere gi meg ti år?» spurte hun. «Nei, det kan vi ikke love» svarte de. Men hun klynget seg til håpet, leste alt

MISTET DATTEREN: – Det at et av barna dør er det verste foreldre kan oppleve, sier Laila og Tarald Ueland, som nå har skrevet bok der de både minnes datteren, og forteller om hvordan det var å være pårørende gjennom den vanskelige tiden.

hun kom over om folk som hadde blitt friske, men når beskjeden er så tydelig, så er det tøft.

Noe av det vanskeligste var å finne en måte å fortelle om det til de to guttene. Lillian var bestemt på at hun ville gjøre dette selv. Hun rådførte seg med sin yngste bror, som jobber i Kriminalomsorgen, og er vant til å snakke med andre mennesker om vanskelige ting.

– Etter at hun hadde fortalt om det til guttene, tok broren dem med på en fjelltur, og skapte en trygg ramme rundt den vonde situasjonen. I ettertid har guttene sagt at det var godt at onkelen kom og var der med dem.

Det tredje vanskelige punktet kom da hun gikk inn på den siste tunge kreftbehandling.

– Legene sa at dette var et eksperiment, noe de kunne prøve, uten at de kunne love noe. Hun var villig til å prøve. «Selvfølgelig vil jeg leve» sa hun, og det ble tittelen på boken vi har skrevet.

«Det er i dag du lever»

Behandlingen gjorde at hun ble dårligere enn noensinne. Til slutt ble det så ille at legen mente at det ikke var etisk forsvarlig å fortsette.

– «Vi kan ikke ta livet av deg med behandling» sa legen. Den dagen var ikke god for Lillian. Det var en fryktelig tung dag for henne. For oss alle.

– Etter den dagen var det bare smertelindring igjen, sier Laila.

– Ja, men hun ga ikke opp, sier Tarald.

– Prøvde hun naturmedisin?

– Nei, hun var ikke der. Hun var en veldig carpe diem-dame. Det var mottoet hennes. «Hvordan skal jeg leve når jeg vet at jeg skal dø?» spurte hun legen. Han svarte at «da må vi sette oss ned og prate, og bli enig om noen ting. Det ene er at det ikke nytter å se bakover på det som har vært, heller ikke å se fremover. Men jeg kan prøve å hjelpe deg med dagen i dag. Det er i dag du lever, så det gjelder å få dagen i dag så god som mulig. Gripe dagen i dag og gjøre den god».

Lillians kristne tro hjalp henne gjennom mange tunge stunder. «Gud har en plan med et menneskes liv, og er med oss i både gode og vonde dager» sa hun til avisen Dagen da de intervjuet henne i 2014.

– Hun kunne reagert med å bli bitter da hun innså at helbredelsen uteble. I stedet klarte hun å snu situasjonen til noe positivt, noe som vitner om en trygghet i troen, sier Tarald.

Naturen var viktig for henne, og hun likte å gå turer. Etter hvert som hun ble svakere, ble turene kortere og kortere. Mot slutten tok hun mann og barn med seg 150 meter fra husveggen, der de grillte pølser på primus, drakk kakao og så på måneskinnet.

KORTREIST TUR: Naturen var viktig for Lillian Ueland, og hun likte å gå turer. Etter hvert som hun ble svakere, ble turene kortere og kortere. – Da brukte han uttrykket kortreist tur. Hun kunne ringe oss og si at «i dag har jeg klart å gå bort til postkassen og hente posten», forteller hennes far, Tarald Ueland. (Foto: Privat)

– Var hun redd for å dø?
– Ikke så vi kunne se. Det forundret oss veldig. Hun taklet det på en utrolig verdig og god måte, sier Laila.

Fikk sagt de gode ordene

Lillian døde hjemme i sin egen stue i Høylandsbygd. Da det nærmet seg slutten, var hun opptatt av at de nærmeste skulle være med henne.
– Det var vi. Vi to, begge guttene, mannen og to venninner. Brødrene hennes var der i en uke, men var reist hjem igjen før hun døde, forteller hun.

– Når hun var våken, sa hun mange gode ord til oss, og vi fikk si de gode ordene til henne også. Der var vi privilegerte, at vi fikk si at vi var veldig glad i henne, og hun sa at hun var glad i oss. Det gjorde godt at vi fikk si det vi mente. Nå i ettertid kjennes det godt at vi fikk den tiden sammen.

– Folk sier ofte til oss at vi var så forberedt, at vi visste hva som skulle skje, sier Tarald.

– Jeg vet at det er godt ment, men det føles ikke slik for oss. Du klarer aldri å forberede deg på døden, og aldeles ikke når barn dør for gamle foreldre.

– For min del føles det litt urettferdig når folk sier slike ting, som om vi ikke kan tillate oss å sørge like tungt som andre, sier Laila.

– Det å miste et barn er det verste et menneske kan oppleve.

– Føler du at du har henne med deg fortsatt?
– Av og til, men savnet er enormt, og blir verre og verre etter hvert som sannheten går opp for oss. Da hun levde, tikket det inn tekstmeldinger fra henne hver eneste dag. Vi tenner lys hver morgen ved frokostbordet, og vi føler at hun er med oss i julen og på merkedager. Da leser vi gjerne noen av diktene hun skrev.

En viktig følgesvenn for Lillian var katten hennes. Når hun skulle til Haukeland sykehus på kontroller, ble den rastløs, og la seg på ytterskoene i gangen for å hindre henne i å reise.

– Hun snakket med katten som om den var en gammel mann. Han smøg seg rundt henne, omtrent som om den følte på stemningen, forteller Laila.

– Den siste natten la den seg på dynen over beina hennes, og ble liggende der. Først da hun var død, reiste den seg og gikk inn i stuen.

Lillian Ueland døde tidlig om morgenen 29. november 2015, som var første søndag i advent det året.

– Det var så stille i Høylandsbygd, julestjerner lyste i alle vinduer i hele bygden, husker Tarald.

– Ved båretandakten i hjemmet måtte vi bare synges Jakob Sande sin vakre Det lyser i stille grender.

Ingen sorgbok

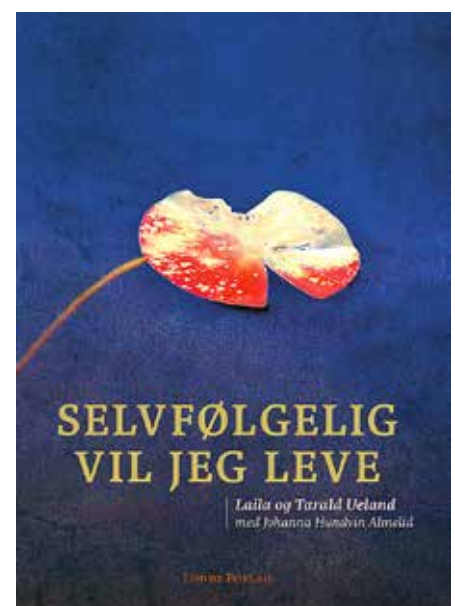
Mens hun levde, fikk Lillian utgitt to diktbøker som hun skrev i løpet av tiden hun var syk, den siste utgitt på farens forlag. Noe av det siste hun fikk gjort, var å lese inn alle diktene. Etter at hun døde, ble mannen hennes sittende og redigere opptakene. Da ble det fart i Lillians gamle hannkatt.

– Da den hørte stemmen hennes, kom den som et skudd over gulvet, hoppet opp på skulderen til mannen og studerte pc-skjermen.

Lillians stemme er også med i foreldrenes bok, men da gjennom utvalgte dikt fra de to samlingene. Opprinnelig var det meningen at Tarald og Lillian skulle skrive boken sammen, slik at den ble en blanding av både hvordan det opplevdes å være pasient og hvordan det var å være pårørende.

– Vi hadde tanker om dette, men hun ba meg vente til hun hadde en bedre periode. Så jeg ventet på den, men den kom aldri. Da det begynte å gå nedover, snakket vi ikke mer om dette; vi ville ikke at hun skulle føle det som et nederlag, så vi lot det ligge, forteller Tarald, som presiserer at det ikke er noen sorgbok han og konen har skrevet.

– Boken handler om å stå ved siden av et barn som er uhelbredelig kreftsyk. Vi har trukket inn flere av de som var rundt henne, blant andre overlegen på kreftavdelingen, overlegen på Sunniva

SYMBOLSK BOKOMSLAG: – Vannliljen strekker seg mot lyset, men den er ikke frisk. Det er høst og den kommer snart til å dø. Ser en symbolikken i dette mot tittelen på boken, blir det ganske sterkt, sier Tarald Ueland.

senter for lindrende behandling og en musiker som går der to ganger i uken og spiller for de døende kreftpasientene, samt en del personer fra fagmiljøene. Dette har gjort boken bredere, og mer interessant også for helsepersonell.

«Bare et smil»

– Vi har skrevet boken for alle som møter medmennesker i sorg og sykdom, og det gjelder vel de aller fleste av oss, sier Laila, og kommer med noen eksempler på ord man kan bruke når man møter mennesker i sorg.

– Si heller at det var godt å se deg enn at «dere var jo forberedt». «Har du det bra?» spurte en jeg kjenner. «Nei» svarte jeg. «Åja, der er du», sa hun, og hastet videre.

Hun åpner boken, og leser et av stykkene hun selv har bidratt med. Det har fått tittelen «Bare et smil», og handler om en dame som kom inn i Vestbok da hun jobbet der. Laila visste at damen var i sorg, og ble først litt i villrede for hva hun skulle gjøre. Her er resten av fortellingen, i Lailas egne ord:

«Heldigvis valgte jeg å gå henne i møte. Rekke fram hånden og si: «Jeg vet ikke hva jeg skal si til deg». «Bare gi meg et smil. Det er nok», sa hun. Og så kom det såre: «Det er ikke så mange som smiler til meg for tiden». Så enkelt og så virkningsfullt. Hun takket da handelen var gjort. Det lyste takknemlighet av øynene hennes. Ingen ord. Bare et smil og et håndtrykk.»

I ÅSANE KIRKE

STJERNEN ÅPEN BARNEHAGE

for barn fra 0 til 6 år sammen med voksen

- ▶ Mandag fra kl 09.00 til 14.30
- ▶ Onsdag fra kl 09.00 til 14.00
- ▶ Torsdag fra kl 09.00 til 14.30

- ▶ **Babysang** for de minste hver mandag og torsdag kl 12.00
- ▶ Mange kjekke aktiviteter for de litt større, og egne grupper for 4- og 6-åringene
- ▶ Fellesaktiviteter for hele familien

www.aasanemenighet.no
Facebook-side: «Stjernen Åpen barnehage»

Å leve med sorgen

Er det vanskelig å leve med sorgen? Føler du at mennesker rundt deg forventer at du bør være «kommet igjennom»? Er du spørrende til hva som er «normalt»? Ønsker du å møte andre som er i samme situasjon?

Da er du velkommen til samling om sorg og sorgreaksjoner i Åsane kirke. Samlingen er åpen for alle, men er spesielt rettet mot deg som opplever sorg etter å ha mistet et menneske som stod deg nær.

Magne Utle holder et innlegg om sorg og sorgreaksjoner. Etterpå blir det mulighet til spørsmål og samtale, samt informasjon om sorggrupper i Åsane prosti. Åsane menighet har et slikt tilbud. Ønsker du å bli med i en sorggruppe der, kan du ta kontakt med diakon Rita Eldholm (tlf. 55362257 / epost: aasane.menighet@bergen.kirken.no)

Torgstuen i Åsane kirke, lørdag 20. januar kl. 12-15. Musikk v/Vidar Eldholm og Veslemøy Fluge Berg. Enkel servering. Arrangør: Diakoniutvalget i Åsane menighet

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Flukten til Egypt

Det var av politiske grunner at et nyfødt barn ble drevet på flukt sammen med sin familie for omtrent 2000 år siden.

PÅ FLUKT: Rembrandt (1606-1669) laget flere tolkninger av flukten til Egypt. Dette trykket er fra 1654, og viser den lille familien idet de krysser over en elv.

TEKST: LISE MCKINNON

Denne flukten er kjent bare fra noen få vers i Matteusevangeliet (Matt. 2, 13-15 og 19-23). Bortsett fra historien om Jesu fødsel og rammen rundt den, er lite fortalt om Jesu barndom i evangeliene, noe som sikkert er grunnen til at det finnes relativt lite billedkunst med motiv fra denne perioden i hans liv.

Josefs drøm

Det finnes en overveldende mengde illustrasjoner til Juleevangeliet, men bortsett fra det, er det kanskje flukten til Egypt som har inspirert kunstnere mest. Ikke bare billedkunst har den resultert i, det har vokst frem en legendetradisjon i tillegg til at Matteus' opplysninger om den hellige families opphold i Egypt har hatt stor betydning for den koptiske kirken, som hører til de eldste kristne kirker i verden.

Maleren Rembrandt (1606-1669) har skildret Josefs drøm: engelen som kommer til et utslitt og sovende par og deres nyfødte barn; i en helt alminnelig stall. De får ingen tid til å hvile ut: «Stå opp, ta med deg barnet og barnets mor og flykt til Egypt, og bli der til jeg sier fra! For Herodes kommer til å lete etter barnet for å drepe det» (Matt. 2, 13).

Det finnes store variasjoner i det kjente motivet av kvinnen sittende på et esel med det lille barnet i armene og mannen til fots ved siden av. Noen ganger er de ledsaget av en engel, men ofte er den lille familien helt alene. Slik kunne den lange reisen på over hundre mil med flere ukers varighet ikke ha foregått.

Det er blitt gjettet på at familien sluttet seg til en karavane. Slik ville de få beskyttelse både mot ville dyr og røvere, de ville da følge en av de velbrukte karavaneveiene, og være ledet av kjentfolk.

Den hellige familie i Egypt

Hvilepause underveis er et av de tradisjonelle motivene. Limbourg-brødrenes versjon (ca. 1413) ser kanskje for oss ut som opptakten til et hyggelig hageselskap, men det er en illustrasjon til legenden om Jesus og daddelpalmen. Jesus er her så gammel at han kan gå bort til treet og befale det å bøye seg for å gi frukt til de sultne veifarende. Caravaggios (1571-1610) frodige bilde av Josef som holder noteheftet for engelen som spiller Maria og Jesus i søvn, beskriver hvilen på en helt annen måte.

Maria og Josef kan ha fått hjelp i Egypt. I år 30 f.Kr. ble Egypt en romersk provins, og dermed en del av det samme keiserriket som også Israel tilhørte. I den store og viktige byen Alexandria bodde det mange jøder. Evangelisten forteller ingenting om oppholdet i Egypt, men tradisjonen sier at familien reiste til mange områder, og kom helt til den sydlige, øvre delen av landet.

I innledningen til bindet om Apokryfe evangelier (i bokserien Verdens hellige skrifter, utgitt av De norske bokklubbene i perioden 2000-2015) skriver Halvor Moxnes at tradisjonen om den hellige families opphold har fått en helt spesiell rolle i den koptiske kirken i Egypt, og er «sentral for kirkens identitet. Flere av de stedene den hellige familie skal ha besøkt, er det årlige feiringer med stor tilstrømming av pilegrimer».

Paralleller til vår egen tid

Da Herodes var død, kom engelen på ny til Josef i en drøm og sa at de trygt kunne vende tilbake. «*Han sto da opp, tok med seg barnet og barnets mor og*

VAKKER BOKSIDE: Jesus befaler daddelpalmen å bøye seg for å gi frukt til de sultne veifarende. Fra det illuminerte manuskriptet *Très Riches Heures du Duc de Berry* («Hertugen av Berrys svært rikt utsmykkede tidebok»), laget av brødrene Herman, Paul og Johann Limbourg.

JOSEFS DRØM: Rembrandt (1606-1669) har skildret Josefs drøm: engelen som kommer til et utslitt og sovende par med et nyfødt barn; i en helt alminnelig stall.

HVILEPAUSE: Caravaggios (1571-1610) frodige bilde av Josef som holder noteheftet for engelen som spiller Maria og Jesus i søvn.

kom til Israels land. Men da han fikk høre at Arkelaos var blitt konge i Judea etter sin far Herodes, våget han ikke å slå seg ned der» (Matt. 2, 21-22). Arkelaos var en like voldelig rå hersker som sin far. Familien slo seg derfor ned i Nasaret. «Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profetene, at han skulle kalles en nasareer» (Matt. 2, 23)

Fremdeles er det politiske grunner til at vi har store flyktningestrømmer. Ingen beskyttende engler er å se i dagens flyktningebilder når Jesus brukes som motiv.

På et postkort med ferdigtrykt tekst «kosovo-albanerne må få bli i Norge inntil videre», stilet til vår daværende justis-

minister Grete Faremo, var motivet et lite barn og ordene «Jesus var en flyktning fra år 0».

Og julen 2015 hadde VG en artikkel om flyktningkrisen (se vg.no/nyheter/meninger/syria/da-jesus-ble-flyktning/a/23584591) med en usedvanlig krass variasjon av et lett gjenkjennelig motiv.

Da Jesus ble flyktning

JESUS SOM FLYKTNING: Julen 2015 skrev VG-kommentator Per Olav Ødegård en artikkel om flyktningkrisen, illustrert med avistegner Roar Hagens oppdaterte versjon over et lett gjenkjennelig motiv. (Faksimile fra VG, 25. desember 2015)

velkommen til

YA
vokal

Julekonsert
søndag 10. desember 2017.
kl 19:30
i Ytre Arna kyrkje

sammen med Fana mannskor og Sangforeningen Forum
dirigent: Bjørn Bergmann
bill. pris: 150.-

Julens budskap i en barnetåre

Det største øyeblikket i Ingmar Bergmans kanskje aller beste film, det episke og sterkt selvbiografiske familiedramaet *Fanny og Alexander* (1982), er talen Gustav Adolf holder helt mot slutten.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

VIKTIG JULEBUDSKAP: Gustav Adolf råder sine nærmeste til, i god kristen ånd, å være snille, generøse, milde og gode.

Tv-versjonen av *Fanny og Alexander* er inndelt i fem episoder, og er nesten dobbelt så lang som filmen (totalt 312 minutter mot filmens 188). Dermed passer den fint til å deles opp i passende konfektdoser frem mot jul. For julen står sentralt i denne fortellingen, som både begynner og slutter med julefeiringen hjemme hos de to barnas livsglade mormor Helena Ekdahl (Gunn Wållgren).

Selve handlingen er ganske lett å oppsummere. Det hele foregår i Uppsala, Bergmans fødeby, fra julen 1907 til julen 1908 (Bergman ble selv født i 1918). Her blir vi kjent med familien Ekdahl, som styres av enken Helena og hennes to sønner: Gustav Adolf (Jarl Kulle) og Carl (Börje Ahlstedt).

Datteren Emilie (Ewa Fröling) er gift med Oscar (Allan «pappaen til Emil» Edwall), og sammen driver de et lite teater. De har barna Alexander og Fanny. Så dør Oscar, og Emilie gifter seg kort tid etter på nytt med byens biskop, den livsfornektende Edvard Vergéus (Jan Malmsjö).

Alexander og Fanny misliker sterkt sin nye stefar, som tvinger dem til å følge

husets strenge regler til punkt og prikke. Emilie innser at hun har valgt feil, men det er for sent. Bryter hun ekteskapet, vil barna etter loven overleveres til mannen. Bestemor Helenas kjæreste, den jødiske kjøpmannen Isak (Erland Josephson), klarer til slutt å få Emilie, Fanny og Alexander vekk fra fangenskapet ved hjelp av magi.

Filmen slutter der den begynte et år tidligere; i Helenas grandiose juleselskap, der hele familien er samlet. Denne gangen er alle ekstra lykkelige etter å ha klart seg gjennom de dramatiske hendelsene i året som har gått. I tillegg er Gustav Adolf nettopp blitt far igjen, til lille Aurora, og stråler av livsglede og kjærlighet når han tar ordet.

I talen snakker han om hvor viktig det er å leve i fred i «den lille verden», sammen med venner og familie, der virkeligheten er «fattbar». Verden utenfor er «en røverhule, der ondskapen sliter seg løs og farer rundt som en gal hund». «Derfor er det nødvendig, og ikke det minste skammelig, å glede seg over den lille verden», sier han, og råder sine nærmeste til, i god kristen ånd, å være snille, generøse, milde og gode.

Nesten som et etterord; som en kommentar til alt det foregående, og som et løfte om en ny begynnelse, får vi så en avslutning der Helena sitter i stuen sammen med Alexander. Hun planlegger å sette opp August Strindbergs teaterstykket *Ett drömspel* (1902), og leser høyt forfatterens innledning for sitt nysgjerrige og fantasirike barnebarn: «*Allt kan ske, allt är möjligt och sannolikt. Tid och rum existerar icke; på en obetydlig verklighetsgrund spinner inbillningen ut och väver nya mönster*».

Dette er ord som gjerne kunne stått som overskrift over Bergmans eget livsverk. «*Fanny och Alexander är som en summering av hela mitt liv som filmskapare*», sa filmskaperen selv, som sammen med resten av filmteamet høstet hele fire Oscar-priser og ble nominert til enda to for den storslåtte produksjonen. Ingen andre ikke-engelsktalende filmer har vunnet flere oscarer, men rekorden ble tangert i 2001 av den kinesiske filmen *Snikende tiger*, skjult drage.

Til neste år ville Ingmar Bergman fylt 100 år, og i år er det 35 år siden premieren på *Fanny og Alexander*. Hva kan da være en bedre begynnelse på markeringen av Nordens største regissør enn å se en episode av tv-serien hver søndag i adventstiden, og så spare den siste til ditt eget familieselskap på første juledag? Om ikke annet, så anbefaler jeg sterkt å dele Gustav Adolfs flotte tale med dine nærmeste.

Etter at han har holdt talen, løfter han så opp den nyfødte datteren, og ser på henne med glade øyne. «Jeg holder en liten keiserinne i mine armer», kommer det, mens en gledeståre funkler i øyekroken hans. «Det er fattbart, og likevel fullstendig uforståelig. En dag hersker hun ikke bare over den lille verden, men over alt sammen».

Han kysser henne ømt på kinnet. Datteren svarer med gråt, slik bare et lite barn kan gråte.

Visjonsdikt frå draumeverda

– Eg har aldri gjort Draumkvedet før, og det er med ærefykt, respekt, spenning og glede eg no tek fatt på prosessen med å lære meg det, seier Sigrid Moldestad, folkemusikar og songartist med adresse Sælegrend i Åsane

FRAMFØRER DRAUMKVEDET: – Eg er like spent som alle andre, og gler meg stort til å gå inn i denne historia med song, seier Sigrid Moldestad, som vil framføra Draumkvedet i Storetveit kyrkje på trettandagen. (Foto: Øystein Haara)

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

«HAN LA SEG NE UM JOLEFTAN»: Gerhard Munthe (1849-1929) er kjend for sine særmerkte teikningar til Snorres kongesoger - og den handteikna utgåva av Draumkvedet (1904). Her frå opninga av visjonsdiktet.

Draumkvedet er vårt einaste visjonsdikt, og handlar om ei draumreise til det hinsidige og kva som vil skje på dommedag. Handlinga er sett til romjula, ei tid som gjennom alle tider har blitt sett på som ei overgangstid då det andelege er spesielt nært på oss.

Flyttar til hovudkyrkja

Diktet har vore framført i Fantoft stavkyrkja på trettandedagen kvart år sidan 1999. Framføringa er i år flytta til Storetveit kyrkje.

– Framføringa i stavkyrkja blei for eksklusiv

og problematisk, seier Agnethe Mohn frå kyrkjelydsrådet, som no ser fram til ein jubileumskonsert med betre plass på kyrkjebenkane.

– Eg tenkte at nettopp fordi det er hovudkyrkja, så passar det bra å avslutte der. Den har noko gedigent over seg, seier Brynhild Utne (78), som har vore primus motor for desse konsertane like sidan byrjinga.

– Meinar du at det blir siste gongen?

– Det har eg ikkje noko svar på. Eg håpar at tradisjonen vil leva vidare, men sjølv trekkjer eg meg no ut. 20 gongar er eit høveleg tal, og eg byrjar å bli for gamal til å halde på med dette.

Kristen mystikk

Ein veit ingenting om kven som har skrive Draumkvedet. I 1890-åra tok professor Moltke Moe brotstykker frå ulike kjelder og sette desse saman til ei utgåve på 52 vers. Diktet fortel om Olav Åsteson, som legg seg ned på julekvelden og fell i djup søvn. Trettandedags jul vaknar han, samstundes med at folk er på veg til kyrkja.

Medan han sov, har han sett livet etter døden, korleis synder vert straffa, og fått ein glimt av Paradis. Olav rir difor til kyrkja for å fortelja om det han har sett. Etter gamal tru måtte sjela gjera ei lang reise etter døden. Olav Åsteson gjorde denne reisa i levande live.

Laurdag 6. januar kl. 19.00 blir Draumkvedet framført i Storetveit kyrkje. Denne gongen er det Sigrid Moldestad som framfører kvadet.

PRIMUS MOTOR SIDAN

STARTEN: – Eg håpar at tradisjonen vil leva vidare, men sjølv trekkjer eg meg no ut, seier Brynhild Utne. (Arkivfoto: Magne Fonn Hafskor)

Viktig minnemarkering på Møhlenpris

HER SKJEDDE DET: Inntil 200 bergensere samler seg hvert år til minnemarkering på Møhlenpris. Bildet er fra fjorårets fakkeltog. (Foto: Jan Hanchen Michelsen)

26. november er det på dagen 75 år siden elleve Møhlenpris-beboere ble arrestert og deportert til Auschwitz på grunn av sin jødiske bakgrunn. Samtlige ble myrdet. Dette markeres med et eget fakkeltog på Møhlenpris.

Fakkeltog og minnemarkeringen for de elleve Møhlenpris-beboerne ble for første gang arrangert i 1994. Siden 2006 har markeringen blitt holdt i forkant av utdelingen av «Amalie Laksov minnepris til vern om menneskerettighetene» i Raftohuset på Møhlenpris.

I forbindelse med fakkeltog leser barn fra Møhlenpris skole minneord på hver enkelt adresse der de deporterte jødene en gang bodde, før fakkeltog avsluttes med appell på Menneskerettighetenes plass ved Raftohuset.

Markeringen er den eneste av sitt slag på en av de mørkeste datoene i norsk historie, 26. november. På denne dagen i 1942 ble over 530 menn, kvinner og barn deportert fra Norge på grunn av sin jødiske bakgrunn. I alt ble 772 norske jøder deportert under krigen. Kun 34 av dem overlevde møtet med nazistenes skrekkleirer.

Mer informasjon:
laksovprisen.no/fakkeltog-26-november

GUD FULL AV NÅDE: Komponist og pianist Paul Goldstein leser den hebraiske begravellesbønnen *El Malay Rachamim* (Gud full av nåde) under fjorårets markering. Til høyre hans kone, Liv. (Foto: Jan Hanchen Michelsen)

Bjørn Eidsvåg, Bach og Luther

TRE T-ER: Møt Bjørn Eidsvåg i en samtale om tro, tvil og troverdighet. (Foto: Siren Høyland Sæter)

Bjørgvin kirkeakademi inviterer denne helgen til møte med Bjørn Eidsvåg, og halvannen uke senere kan du høre et foredrag om sammenhengen mellom Luther og Bach.

• Lørdag 18. november kl. 11.30 på Den Nationale Scene, Engen 1: «Etterlyst: Jesus». Bjørn Eidsvåg i samtale med

prest Hildegunn Isaksen og forfatter Bjørn Sortland. Journalist Hilde Sandvik leder samtalen.

• Onsdag 29. november kl. 19.00 i Litteraturhuset, Østre Skostredet 5-7: «Bach er utenkelig uten Luther». Redaktør og forfatter Alf van der Hagen følger sporene etter Martin Luther gjennom Bachs kantater.

Bjørgvin kirkeakademi er en selvstendig bevegelse som ble stiftet i samarbeid med Bergen domkirkes menighet, Studentmenigheten og Bymisjonen i Bergen. Mer informasjon: www.kirkeakademiene.no

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd.
kl. 12-14.00

v/Lærerhøgskolen på Breistein,
Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70

www.thk.no

ITALIENSK JULEKRYBBE:

Bildet er fra Montecatini Terme i Italia. Det var slikt et vakkert julekrybbe-opplegg, i en kirke i en liten fjelldal over landsbyen.

Hvordan klarte du det, Maria?

Jeg ser på bildet av Maria med Jesus-barnet i krybben. Så rolig. Hun var ung, hun ble besvangret uten å være gift. Hun dro med sin Josef på den lange vandringen til Bethlehem. Englene synger på markene utenfor Bethlehem. Hun sitter så rolig, så rolig. Gi meg din fred, Maria. Det glapp ut av meg. Gi meg din fred.

TEKST OG FOTO: ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

Du går forbi det siste huset i den lille landsbyen. Bare rundt hundre innbyggere, sies det. Du har en lang veg foran deg, farlig, både for deg, Josef og barnet du venter. Josef, som er murer og tømmermann, er sterk og kan nok hjelpe deg. Eselet også. Likevel, 5-6 lange dager skal dere vandre til fots på ofte trange og farlige stier.

Lite er kjent om denne reisen. Man tror dere dro ned i Jordan-elvens dal for å unngå å dra inn i Samaria, som var et farlig sted for daviditter, det vil si dem som var av Davids ætt. Det var en 40 kilometer lang omveg. På Jesu tid hadde det vært stridigheter mellom jøder og samaritanere i mer enn 400 år.

Du må gå ned bratte skråninger med løs stein, farlig den dag i dag. Høygravid og uten den beste balansen. Støttet du deg på eselet? Iblant, når vegen tillater det, sitter du på eselryggen. Du er ung, rundt 17 år, og det er ditt første barn.

Det er apostelen Lukas som skriver mest om Maria, det er ikke mye han forteller. Han kan ha besøkt Maria da han besøkte Palestina sammen med Paulus (57-59 e.Kr.). Det ville ikke være utenkelig at han, da han var i området, oppsøkte Maria og Josef. At han lot Maria fortelle om den første tiden, ferden til Bethlehem, hva som hendte denne første julekvelden og om Jesu barndomsår. Kan hende han har det ordrett fra Maria, det hun opplevde og tenkte denne julenatten?

Jeg ser for meg denne lange reisen, dere to og et esel, og det kommer et annet syn for mitt øye. Dagens unge på julebesøk, med bil - helst stasjonsvogn - og overnatningsutstyr for et par dager; seng til babyen, stellebord, stellebag, poser med bleier og annet utstyr, vaskeremedier og salver og kluter. Kontraster! Ingen har nevnt noe om at du, Maria, var urolig og redd? Hvor

fikk dere mat, en seng om natten? En gravid kvinne har sine behov, å gå ofte på toalettet, er et av dem. Hvordan klarte du det, Maria?

Så går dere opp til Jeriko antagelig, der kan du få litt forsyninger, ting du trenger. Før dere går videre, du, Josef og eselet. Forbi Jerusalem, og videre mot Bethlehem. Målet for dere som var av Davids ætt. Jeg har sett deg for meg mange ganger. Et under i seg selv at du ikke fødte før Bethlehem! Å sitte på et esel i gangfart over stakk og stein, humping og skubbing, i et fullført svangerskap!

Så kommer dagen da du vet at nå, nå er tiden inne. Dere får slå dere ned i en slags stall som dyrene brukte. Jeg tenker renslighet, vann, hjelpemidler og seng. Dyrene som fremdeles sto der. Lukten. Heldigvis litt varme, for nettene kunne være sprengkalde. Lukas skriver at barnet var svøpt i lintøy. Det må du ha tatt med deg, det var noe du hadde forberedt. Lukas skriver også om alt det som skjedde, om det de sa, gjeterne som kom til dere, og han sier; «Maria tok vare på alle disse ordene og grunnet på dem i sitt hjerte» (Lukas 2,19). Hvordan kunne Lukas vite dette, om ikke han hadde snakket med deg, Maria, rundt 20 år etter Jesu død på korset i Jerusalem?

Du sa ikke noe om uro eller angst. Du var rolig, hvilte du i det løftet Herrens engel hadde gitt deg: «Du skal bli med barn og føde en sønn og du skal gi ham navnet Jesus» (Luk. 1, 31). Ingen uro der du sitter i din stall denne julenatten. Lukas kunne jo ha dramatisert dette! Her ånder bare fred, glede og stillhet. Nåde.

Vi strever og jobber det vi makter i denne tiden. Vi skal ha alt på stell. Huset og hagen skal være julepyntet, maten på topp, ungene stivpyntet og vi er så utslitte, så utslitte. To tusen år etter at du fikk ditt barn i en stall Maria, er det dette jeg ønsker for oss alle denne julen: Gi oss din fred, Maria! Din fred!

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Les mer og meld din interesse på
kirkens-sos.no

KIRKENS
SOS

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

MEGA
CAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

Alltid en
anledning!

TOPPE
BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

TREseksten

BIBLER - BØKER - MUSIKK - FILM - KORT - GAVER

Åsane Storsenter 42 (rulletrapp opp fra Sport1)
TLF.: 55 19 82 00

FØRERKORT KL. B

– Fornøyde kunder
– Trygge sjåfører

Tlf. 92 26 66 33

ERIK
STEPHANSEN
TRAFIKKSKOLE

ASTRI VÅRDAL

ASTRI VÅRDAL

Statsautorisert revisor/autorisert regnskapsfører

Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
Regnskapsføring

Ytre Arna

Tlf: 55 53 14 94

Mail: astri@vaardal.no

Nettside: <http://www.vaardal.no>

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40

www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop **LENE BJERRE DESIGN™**

**Rolfs Matbu og
Selskapsservice**

EIDSVÅG I ÅSANE • 26 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet

Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver

Barnerett

Familierett
– sambo/ekteskap

Samlivsbrudd

Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00

advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Pris på bad innen 5 dager!

Tlf.: 952 25 603 • mail: post@aogbygg.no

AOG BYGG AS

www.aogbygg.no

Ull er
omsorg

JANUS

www.janus.no

Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus
Kultursenter på Espeland

Kleiveland A.S
Ur og Gull

www.kleivelanduroggull.no
Åsane Storsenter tlf 55191800
Øyrane Torg tlf 55240496

En annonse i menighetsbladene når alle husstander i Arna,
Osterøy, Åsane, Salhus, Eidsvåg, Lønborg og Biskopshavn.

For annonsering
- kontakt Torill Hatlebrekke Husebø på

995 50 787

Luther-jazz i Arna kyrkje

Det svinga i jazzrytmar i Arna kyrkje laurdag 28. oktober då eit stort felleskor med songarar frå Samnanger, Fusa, Vaksdal og Arna med band heldt konsert.

STORT FELLESKOR: Felleskoret hadde med songarar frå Samnanger, Fusa, Vaksdal og Arna, og stødig dirigert av Anne-Lise Nesby Tøsse.

TEKST: HARALD HAUGSVÆR
FOTO: TOR ODDVAR HOLMEFJORD

Konserten var ei framføring av Luther-salmar i jazzstil, eit friskt og kunstnarleg innslag i jubileumsfeiringa for reformasjonen, arrangert og komponert av kantor i Arna kyrkje, Olav Arne Steinkopf.

Martin Luther har for sitt arbeid for 500 år sidan sett varige spor i kyrkja. I

t tillegg til å vera ein skarpskodd teolog, var han óg ein dyktig salmediktar, og skreiv mange kyrkjesalmar. Gjennom desse formidla han evangeliet om Jesus Kristus på ein enkel og forståeleg måte. Han medverka også til at salmesong vart eit viktig innslag i gudstenester i tillegg til skriftlesing og preike.

Eit høgdepunkt i konserten i Arna kyrkje var framføringa av salmen om det kristne håpet: «Oppstandelsen og

livet visst, det er den Herre Jesus Krist; ved tro på ham vi livet får om enn vårt legems liv forgår, og den som lever og som tror, skal aldri dø, det er Guds ord».

Eit anna høgdepunkt var framføringa av den mest kjende Luther-salmen, *Vår Gud han er så fast ei borg*. Her har særleg det andre verset i salmen ei viktig påminning: «Med eigi makt me inkje vann, det fekk ein usæl ende. Men med oss går den rette mann som Herren sjølv oss sende. Hans namn det veit du visst: Han heiter Jesus Krist, Gud Sebaot han er og Frelsar for vår verd. Han sigeren skal vinna». Alle fekk syngja med i denne vakre salmen.

Vi som var i kyrkja denne laurdags-ettermiddagen, fekk med oss ei god oppleving. Det er fint at dyktige musikarar og songarar vil bruka tid og krefter på å gje oss ei konsertoppleving med høg kvalitet.

Trusopplæring for 2-åringar

Måndag 11. desember kl. 17.00-18.15

La barnet møte Jesusbarnet! Arna kyrkje vil gjerne invitere deg og 2-åringen din til ei lita førjulsstund i kyrkja. Etterpå er det kveldsmat og enkel hobbyaktivitet.

Tiltaket er eit ledd i kyrkja sin trusopplæringsplan frå 0-18 år. Meir info kjem i posten og Facebook: Trusoppæring i Arna kyrkjelyd

DYKTIGE MUSIKARAR: Bandet bestod av Olav Arne Steinkopf (flygel), Elisabeth Lid Trøen (saksofon), Andreas Tangen (bass) og Arne Skorpe Sjøen (trommer).

Det hendte i Royal Albert Hall

I en av losjene i Royal Albert Hall i London satt en dame og lyttet til fremføringen av Händels Messias. Hun ble så sterkt grepet av fremføringen at hun grep tak i jakkeermet til en eldre mann som satt ved siden av henne, og hvisket: «Han som de synger så vakkert om, han er min personlige Frelser».

AV ARVID ANDREAS FOSSE

Helt fra unge år har oratoriet Messias betydd mye også for meg, og jeg anbefaler gjerne at du igjen lytter til dette fantastiske budskapet om Jesus Kristus som der meddeles oss gjennom sangen og musikken.

Oratoriet begynner med å slå an adventens budskap for oss. Løftene om han som kom for å trøste sitt folk og betale dobbelt for å slette syndene våre ut. Vi hører og ser for vårt indre øye døperen Johannes, som roper ut sitt budskap om å rydde vei for Herren. Og det er jo det som er noe av hovedsaken i adventstiden som vi snart går inn i: Rydde plass for Jesus i våre liv og våre hjerter.

Og på julaften skal vi igjen få hilse hverandre med det glade budskap: «Unto us a child is born, unto us a Son is given. And his name shall be called: Wonderful, Counsellor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace!» Underlige ord sagt om barnet som både er Marias sønn og Guds Sønn.

Jeg gleder meg til igjen til å få lytte til julens budskap, både slik Händel forkynner det i ord og toner, og slik det er gitt oss i Bibelen og i sang- og salmeskatten vår. Ja, det er virkelig tale om en kostbar skatt som er gitt oss her. Nå skal vi få pakke den opp igjen på nytt, til ettertanke, glede, inspirasjon og fornyelse.

For meg blir dette den siste advent- og juletid i aktiv preste-tjeneste. Fra 1. februar går jeg over i pensjonistenes rekke. Avskjedsgudstjenesten blir i Arna kyrkje den 7. januar. Som en hilsen til alle dere som jeg har møtt de siste par årene, som seniorprest med tjeneste i Arna og på Osterøy, vil jeg bruke det enkle vitnesbyrdet fra Royal Albert Hall: Han som de synger så vakkert om, han er min personlige Frelser.

Det er han jeg har prøvd å peke på i min forkynnelse: Freds fyrsten, The Prince of Peace. Han som ble vår fred da han døde på korset.

SLEKTERS GANG

Døpte:

ARNA SOKN

19.08.2017 SIPHOSIHL MANTANGA
 20.08.2017 GUSTAV GUTTORMSEN
 20.08.2017 MATHEO LIEN HANSEN
 20.08.2017 NIKLAS LILJA-ANDERSEN
 20.08.2017 MILLE NESSE
 20.08.2017 WILLIAM UNNELAND OLSEN
 20.08.2017 ELLA UNNELAND OLSEN
 20.08.2017 MARKUS HANSTVEIT SKJETNE
 27.08.2017 SOFIA COSTA FØRLAND
 17.09.2017 ODIN NÆVDAL REIGSTAD
 17.09.2017 ALEKSANDER LUNZAGA SØGNESAND
 17.09.2017 PHILLIP THUNESTVEIT KLEIVELAND
 01.10.2017 STINA ANTHON FREDHEIM
 01.10.2017 THEODOR HANSEN SCHRØEN
 01.10.2017 RONJA VINDAL SKINLO
 01.10.2017 MATHILDE TANGEN
 15.10.2017 NEOH BRÅTEN-MOLDESTAD
 15.10.2017 HELENA DAME
 15.10.2017 LEONORA TEIGLAND LARSEN
 15.10.2017 KASPER OLAI ELLEFSEN SANDE

YTRE ARNA SOKN

27.08.2017 JAKOB KJÆRLAND
 10.09.2017 INGEBOG FLØYSVIK ERIKSEN
 24.09.2017 AIDEN THOMAS VIKUM WEST
 08.10.2017 AMALIE KORNELIUSSEN

Døde:

ARNA SOKN

Gravferd:

22.08.2017 KJELLAUG VINJE
 22.08.2017 BORGNY KVAMMEN
 25.08.2017 TURID KALLAND
 24.08.2017 GUNNLAUG LIE
 29.08.2017 ARNE NESSE
 21.09.2017 TORLAUG INGVARDA SKULSTAD
 26.09.2017 ROALD PEDERSEN
 26.09.2017 KARSTEIN HEGGØY
 06.10.2017 BJARNE JOHANNES HAMMER
 10.10.2017 ELSE MARI SIVERTSEN
 06.10.2017 LEIF HAUGLAND JENSEN
 10.10.2017 GEIR HOLE
 20.10.2017 HENNING JARLE SØILEN
 20.10.2017 KLARA HAMMER
 20.10.2017 BERIT MARIE ERIKSSON

YTRE ARNA SOKN

19.09.2017 GUNNAR FJELLANGER
 22.09.2017 LINE CHRISTIN AMUNDSEN BENDIKSEN
 13.10.2017 ELLEN ØGAARD
 17.10.2017 ESTER BOGE

Vigde:

ARNA SOKN

26.08.2017 ELISABETH FLETEN OG KRISTOFFER RASCH-ERIKSEN

Velkommen til kyrkje

03.12.2017

1. søndag i adventstida Luk 4,16-22a

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Arvid Andreas Fosse. Dåp, nattverd, takkoffer til kyrkjelydens misjonsprosjekt.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Familie-gudsteneste. Lys Vaken. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

Arna kyrkje kl. 19:00: Lysmesse. Konfirmantar deltar. Jan Kåre Jakobsen. Takkoffer til Stefanusalliansen.

Ytre Arna kyrkje kl. 19:00: Lysmesse. Nattverd. Konfirmantar deltar. Ingvar Fløysvik. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

10.12.2017

2. søndag i adventstida Luk 21,27-36

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet.

13.12.2017

Onsdag

Arna kyrkje kl. 19:00: Klubb-gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen

17.12.2017

3. søndag i adventstida Luk 3,7-18

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Arvid Andreas Fosse. Dåp, nattverd. Takkoffer til Kristent arbeid blant blinde og svaksynte.

24.12.2017

Julaftan Luk 2,1-20

Arna kyrkje kl. 13:00 og 14:30: Familie-gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp.

Arna kyrkje kl. 16:00: Gudstjeneste. Jan Kåre Jakobsen. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp.

Ytre Arna kyrkje kl. 15:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Takkoffer til Misjonsprosjekt - Midtausten, NMS. Arna skulekorps.

Ytre Arna kyrkje kl. 16:15: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Takkoffer til Misjonsprosjekt Malinké - Normisjon. Ytre Arna barnevokal.

25.12.2017

Juledag Joh 1,1-14

Arna kyrkje kl. 12:00: Høgtidsgudsteneste. Arvid Andreas Fosse. Nattverd. Takkoffer til Det teologiske menighetsfakultet.

Ytre Arna kyrkje kl.12:00:

Høgtidsgudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til Det Norske Misjonsselskap. Ytre Arna vokal.

26.12.2017

Stefanusdagen Matt 10,16-22

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Dåp. Takkoffer til Stefanusalliansen.

31.12.2017

Nyårsaftan Joh 14,27

Arna kyrkje kl. 23:15: Midnattsgudsteneste. Jan Kåre Jakobsen

07.01.2018

Kristi openberringsdag Luk 2,40-52

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Arvid Andreas Fosse og Jan Kåre Jakobsen.

Avskil med Arvid Fosse. Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet. Sundagsskule.

Arna kyrkje kl. 18:00: Minnegudsteneste. Jan Kåre Jakobsen.

14.01.2018

2. søndag i openberringstida Mark 1,3-11

Arna kyrkje kl. 11:00: Misjons-gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til Misjonsprosjektet. Sundagsskule.

19.01.2018

Fredag

Arna kyrkje kl. 21:00: Friday Gospel - TGIF. Nattverd.

21.01.2018

3. søndag i openberringstida Joh 4,4-26

Arna kyrkje kl. 11:00: Temagudsteneste: Gud elsker ein glad gjevar. 1: Det handlar om meir enn pengar. Jan Kåre Jakobsen. Dåp, nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS - Bjørgvin. Sundagsskule.

28.01.2018

Såmannssundagen Rom 10,13-17

Arna kyrkje kl. 11:00: Felles gudsteneste. Bibeldag. Jan Kåre Jakobsen og pastorar. Nattverd. Takkoffer til Det Norske Bibelselskap. Sundagsskule.

04.02.2018

Kristi forklaringsdag Mark 9,2-13

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Konfirmantdeltaking. Dåp, nattverd. Takkoffer til Raknestunet.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet. Sundagsskule.

11.02.2018

Fastelavnssundag Joh 12,20-33

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til Misjonsarbeid i Bangladesh. Sundagsskule.

16.02.2018

Fredag

Ytre Arna kyrkje kl. 21:00: Friday Gospel - TGIF Ingvar Fløysvik. Nattverd.

Temagudstenester i Arna kyrkje våren 2018

«Gud elsker ein glad gjevar»
(2 Kor 9,7)

21.1: Det handlar om meir enn pengar
18.2: «Gjev, så skal de få» (Luk 6,38)
18.3: «Av ditt eige gjev vi deg attende»
22.4: gjevarteneste i praksis.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@bergen.kirken.no
ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor
Pb 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Heimeside Arna kyrkjelyd: www.arnakyrkje.no

Heimeside Ytre Arna kyrkjelyd:
www.ytrearnakyrkje.no

Arna kyrkjelyd på Facebook:
www.facebook.com/arnakyrkje

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?

Kontonummer Arna: 3633.07.10831
Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02625

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelydshuset
Indre Arna

Opningstid: Tysdag til fredag 10 - 14
Torsdag 10-13

Kirketorget i Aasegården tar i mot henvendelser
ang. dåp, vigsel og gravferd: Tlf.: 55 59 32 10.

Soknerådsleiar Arna: Kari Secher

Soknerådsleiar Ytre Arna: Jorunn Haukås

DEI TILSETTE I KYRKJELYDANE

Sokneprest Jan Kåre Jakobsen

Epost: jk656@kirken.no

Tlf: 55 36 22 74

Tlf: 55 24 42 48 - heim

Prest Arvid Fosse (Arna/Osterøy)

Epost: af667@kirken.no

Tlf.: 416 52 363

Sokneprest Ingvar Fløysvik

Epost: if952@kyrkja.no

Tlf: 55 36 22 75

Tlf: 916 06 626

Kateket Cathrine Snipsøy

Epost:cs262@kirken.no

Tlf: 55 36 22 72

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust

Epost:mf934@kirken.no

tlf: 55 36 22 71

Adm.leiar og medarbeidarkoordinator

i Ytre Arna: Benthe Veve

Epost: bv467@kyrkja.no

Tlf: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna

Møyfrid Opheim

Epost: mo532@kirken.no

Tlf 55 36 22 78

Trusopplærer i Arna: Gro Eman

Epost: ge427@kirken.no

Kyrkjjetenar Monica Ohr

Epost: mo886@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 76

Diakon Ytre Arna: Marit Bjørsvik

Epost: mb588@kyrkja.no

Tlf.: 480 23 145

Kantor i Arna: Olav Arne Steinkopf,

Epost: os377@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 98

Kantor i Ytre Arna: Bjørn Bergmann

E-post: bjorn.bergmann@bkkfiber.no

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Postboks 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor

mobil: 92294877 / epost: eyecu@online.no

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrette Husebø

Mobil: 995 50 787 / epost: thh@bkkfiber.no

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmefjord,
Ingvar Fløysvik, Harald Haugsvær og Audun Stølås.

Blad nr.1-2018 kjem ut torsdag 1. februar
Frist for levering av stoff er: fredag 5. januar

Redaksjonen avsluttast: fredag 12. januar

Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:

tor.holmefjord@bkkfiber.no

Vakthavande prest etter kl 17.00 og på

Søn- og helgedagar: Tlf. 954 79 157

Fire barnebarn med egne statuer

Emilie (6), Nikolai (8), Victoria (15) og Daniel (15) har noe svært få har. Hver av dem har sin egen statue i bestefars hage på Espeland i Arna.

TEKST OG FOTO: AUDUN STØLÅS

Bestefar er Sverre Myklebust (85), opprinnelig fra Leikanger på Stadlandet. I sine yrkesaktive år var han maler i Bergen kommune og kunstmaler på fritiden. For om lag ti år siden ville han prøve seg på skulptur. Han laget da en jernarmert statue i sement i hagen sin. Statuen viste en liten jente.

Da barnebarnet Victoria kom på besøk sa hun: Det er meg du har laget. Da sa Daniel at han ville at bestefaren skulle lage en statue av ham også. Da var det ingen vei tilbake. Alle de fire barnebarna måtte få sin egen statue. Nå er de fire statuene i hagen ferdige. Og Sverre kalte sammen de fire barnebarna slik at Kyrkjelydsbladet kunne få tatt et bilde av statuene med barnebarna.

- Det er kjekt å ha sin egen statue, sier Daniel.
- Kult. Vi er heldige som har vår egen statue, sier Victoria. Hun kjenner ikke til andre som har det.

Victoria fikk sin statue da den var ferdig laget. For de andre tre har Sverre knyttet statuen til barnebarnas spesielle interesser. Daniel er veldig fotballinteressert. Derfor står hans statue med hendene i været og en

fotball under foten. Nikolai var som liten veldig interessert i biler og kunne alle bilmerker. På statuen leker han med en bil.

Emilie var som liten veldig interessert i sko, og på statuen studerer hun skoene sine. I den ene hånden holder hun en iskrem. Men den kan tas av og erstattes med et flagg på høytidsdager. Sverre sier at det er datteren Anette som har hjulpet ham med å lage denne iskremen på statuen.

FOREVIGET I SEMENT: Emilie, Victoria, Daniel og Nikolai med hver sin statue i hagen til bestefar Sverre Myklebust på Espeland i Arna.

Det lir mot jul

Det er med stor glede vi igjen presenterer ei oversikt over ulike advents- og julearrangement i kyrkjer og bedehus i Arna. Vi ber om orsaking viss noko har falle ut eller tidspunkt skulle vere feil. Merk at det er inngongspengar på fleire av konsertane. For lysmesser og julegudstenester, sjå gudstenestelista.

Ytre Arna

Julekonsert med Ytre Arna Vokal, Fana mannskor og sangforeningen Forum
Sundag 10. desember kl. 19.30. Bill. kr. 150

Felles julekonsert

Ytre Arna kyrkje søndag 17. desember kl. 16.00

Julekonsert med Arne sangforening

Ytre Arna kyrkje tysdag 19. desember kl. 19.30

Julefest i Haugland bedehus

Laurdag 30. desember kl. 17.00

Arna

Konsert med Bækkalokket

Arna kyrkje søndag 26. november kl. 19.00

Julekonsert: «Julegleder» med Vilde og Margit

Arna kyrkje laurdag 2. desember kl. 19.00

Vi syng jula inn i Betamia Lone

Sundag 10. desember kl. 16

Julekonsert med Trengereidkoret, Hjelmås Mannskor og Trengereid Musikklag

Arna kyrkje tysdag 10. desember kl. 18.00

Julekonsert med Alliansekorpsset

Arna kyrkje fredag 15. desember kl. 18.00

Julekonsert med Haukeland Songlag

Arna kyrkje søndag 17. desember kl. 18.00 og 20.30

Julekonsert med Unnelandskoret

Arna kyrkje onsdag 20. desember kl. 19.00

Julefest for heile familien i Betania Lone

Tysdag 27. desember kl. 17.30

Julefest: Arr. Klubben for funksjonshemma

Arna kyrkjelydshus laurdag 6. januar kl. 16.00